

Punkter, troede han dog, at dette Lovforslag i Almindelighed vilde være til Gavn for de Folk, hvis Erhvervsvirksomhed denne Lov omfatter, nemlig Fiskerne. Jeg har den Ære at repræsentere et Fiskerleje, og jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser, hvad angaar de Fiskere, som bo ved Nyminde, idet der for deres Vedkommende — de ere særlig Havfiskere — kun er sket en eneste Ting, nemlig en Indskrænkning i den Ret, de hidtil have haft: at fange Sild til Agn. Det er det hele, dette Lovforslag yder dem, og det er ikke af den Slags Ting, man sætter særlig Pris paa.

Ved Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være Fredning ud for Udløbet af Fjorde i Havet, er det for alle andre Fjordes Vedkommende overladt Ministeren at tage Bestemmelse, kun for Ringkøbing og Nissum Fjord skal man have det fastslaaet ved Lov. Jeg tillod mig ved en tidligere Lejlighed, hvor denne Sag var til Forhandling, at udtale, at jeg troede, det maatte stamme fra, at man havde valgt en Mand, der boede ved Ringkøbing, til at varetage hele Vestkystens Interesser i Fiskerikommisionen. Han havde gjort sin Indflydelse gældende saaledes, at det skulde blive umuligt for Fiskerne ved selve Fiskerlejet at fange Sild til Agn, i den Tro maaske, at derved kunde der komme flere Sild op i selve Fjorden. Det har hidtil været saaledes, at Kysten ud for Ringkøbing Fjord har været fredet paa 200 Favne. Nu gik man til i Lovforslaget efter Kommissionens Indstilling at foreslaa, at der skal være fredet 500 Favne, altsaa $\frac{1}{8}$ Mil, dels til begge Sider og dels lige ud i Havet. Men de, som kende lidt til, hvorledes Silden lever, vide godt, at man drager ikke ud paa selve Havet med Sildevaad for at fange Sild der. Nej, det er netop ud for Indløbene, hvor Sildene staa ganske roligt for at vænne sig til Overgangen fra det salte Vand til Brakvandet, at man tager dem. Her er det, Sildene staa i Stimer, som det hedder. Naar de komme ud i det aabne Hav, sprede de sig som andre Fisk, men her, hvor de skulle vænne sig til Overgangen fra det salte Vand til Brakvandet, kunne de fanges.

Nu kan det godt være, at det er nødvendigt at have Fredningsbestemmelser,

idet Silden her staa i saa store Mængder og saa roligt, at man kunde fange for mange af dem. Men at gaa fra 200 Favne op til 500, synes dog at være „lovlig tykt“, for at bruge et ikke ualmindeligt Udtryk. Det har Udvalget ogsaa syntes, saa det har stillet et Ændringsforslag til § 13 om, at det dog kun skulde være 400 Favne. Det skal, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, være et Kompromis indenfor Udvalget — saadan gaar det jo saa ofte. Der er nogle, der have holdt bestemt paa 500 Favne, det er dem, der tro særlig paa Kontorfiskerne. Hermed mener jeg den Slags Folk som Konsulenter o. lign., Konsulenter, og hvad de i øvrigt hedde, som give sig af med at spille Formyndere for Fiskerne, og som Fiskerne undertiden ere godtroende nok til at vælge. Fiskeriforeningen, som omfatter Ringkøbing Fjord, har valgt til Bestyrelse for sig en Mand, der bor i Ringkøbing By og bærer en Konsultitel, en Bestyrer af en Fiskeforretning, en Fiskehandel, og saa en Gaardmand, der bor ude paa Landet. Det maa blive deres Sag, der er ikke noget at sige til det, men det er den Slags Folk, jeg kalder Kontorfiskere. De Folk altsaa, som stole paa Kontorfiskerne, have ment, at 500 Favne vare ikke for meget, ja, at man endog maaske burde gaa endnu længere. Andre have derimod ment, at det ikke var nogen Nytte til med den Indskrænkning, fordi Silden er en Fisk, der er i saa høj Grad yngledygtig, at selv om der fanges Milliarder af dem ved Indløbet, vil der være nok til at gaa op i Fjorden. Man skal nemlig huske paa, at det er ikke saadan at forstaa, at man maa tage dem indenfor Fjordmundingen. Det maa man ikke, dér er Fangst forbudt af samme Hensyn, dér ere de ogsaa fredede. Og de skulle dog tages dér, hvor de staa samlede, thi ude i det aabne Hav kan man selvfølgelig ikke tage dem i nogen nævneværdig Grad.

Jeg er naturligvis Udvalget taknemmelig for, at det er gaaet til den rigtige Side med Forbudet, men om, at dette alligevel vil genere i betydelig Grad de Folk, der bo i Lejet, kan der ingen Tvivl være. Jeg har imidlertid noget nær samme Tro som min ærede Nabo fra Esbjerg (Bluhme), at der bliver maaske ikke Bukser af det